

Imprimat legal.

4. APR. 1927

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Venirea Domnului.

(urmare.)

Din carceră, de pe rugul de martir și de pe eșafod, unde sfinții și martirii dau martură pentru adevăr, prin toate secolile se auzea această expresie a credinței și a speranței lor. Ei priveau de departe la apariția Domnului „pe norii ceriului, în mărirea Tatălui,” ca se aducă celor drepti timpul domniei lor. Această speranță o nutrea toți credincioșii adevărați. De o așa natură era speranța bisericii apostolice. Petru conglăsuște în chip minunat cu Pavel, căci laudă pe Dzeu, că cei credincioși sunt renăscuți spre o fericită speranță și, că așteaptă o moștenire măreață, care trebuie să fie descoperită atunci, când va veni Hristos. I. Petr. 1:3—7. Iată deci cât de bine erau instruiți primii creștini în ceea ce privește a doua venirea domnului! Petru indeamnă pre credincioși să fie pururea pregătiți spre a da ori cui seamă de speranța lor. Cap. 3: 15. E cu neputință de-a arăta toate textele biblice, cari arată, că primii creștini așteptau cu dor revenirea lui Hristos. Observă numai cum apostolul spune, ca să se ferească de cei cari nu cred în revenirea Domnului, iar ivirea unor asemenea oameni, o dă, tocmai ca pe un semn caracteris-

tic al timpului din urmă. II. Petr 3: 3—5. Că aceasta speranță nu era numai o teorie, său un crez rostit pe din afară, se înțelege din cap. 3:11—14 și din I. Ioan 3: 1—3.

Dacă această speranță o avea creștinii dela început, ne întrebăm cum stau lucrurile cu noi? Avem și noi aceaș nădejde? Privim și noi ziua lui Hristos, și putem și noi oare prin credință să petrecem viața pe acest pământ ca peregrini? Este cetatea cerească și ținta noastră, iar răsplata cerească și trezire la viața vecinică este ea socotită drept îndeplinirea dorințelor noastre, celor mai înalte!? Dacă da, atunci suntem și noi urmași ai acestora, și ca atare fii a lui D-zeu.

Scriptura prevede-că „mii de voci vor vesti solia de avertizare peste tot pământul.” În urmă vor veni ore întunecoase pe acest pământ. Spirite rele vor domni asupra omenirii nelegiuită; plăgi se vor revărsa asupra păcătoșilor și va veni un timp de strâmtorare cum n'a mai fost altădată Dan. 12: 1

Atunci va fi terminat sămănatul cu lacrimi al Evangheliei, ultima luptă între Biserica lui Hristos și Satana, va fi sfârșită și după aceea va urma mărețul seceriș în bucurii.

V. Borca.

Din catechism.

41. Cum sunt îngerii cei buni cătră noi ?

Îngerii cei buni ne iubesc pre noi, și ne apără trupul și sufletul și pentru aceea se numesc îngeri apărători sau păzitori. „Căci ordin a dat îngerilor săi pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale”. (Ps. 90, 11.) sau cum zice apostolul: „Au nu toți — îngerii — sunt spirite servitoare, care se trimet spre serviciu pentru ce vor să moștenească mântuirea”. (Ev. I, 14.)

Serviciul îngerilor păzitori este :

1) Ei înalță rugăciunile, dorințele și faptele noastre bune la Dumnezeu. 2) îndeamnă mințea și voința noastră ca să încunjurăm răul și să facem binele suscitând în noi gânduri bune, dorințe evlavioase și ne dau prilejuri la fapte bune, 3) ne scot din necazuri prin aceea, că împiedică diavolul ca să ne strice atât în lumea materială cât și în cea spirituală, alungă sau slăbesc ispitele, îndepărtează prilejurile la păcat, ei îndreaptă pe cei puși sub grija lor prin pedepse, morhuri și necazuri, ei ajută în lipsurile trupesti, ne vin în ajutor în ceasul morții, și mângăie sufletele în purgător.

Este o convingere generală a învâțaților bisericești de azi, că tot omul are un inger păzitor, așa dară nu numai credincioșii, nu numai dreptii și nu numai cei aleși, dar și necredincioșii, cei nedrepti și cei ce se osîndesc încă au inger păzitor, carele însoțește pe sufletul încredințat lui de la naștere până la moarte, așa încât ingerul nu părăsește nici pe cel păcătos, de și acesta prin păcate poate să peardă ajutorul îngerului păzitor.

Dacă cineva moare cu un păcat de moarte ingerul păzitor îl parasește în clipa mortii, iar dacă moare ca credincios, ingerul păzitor însoțește sufletul acestui om ori în purgator ori înaintea lui Dumnezeu.

„Ferți-vă să nu desprețuiți pre vre unul dintre acești mai mici, că zic vouă, că îngerii lor în ceruri văd pururea fața Parintelui meu, care este în cer”. (Mat. 18, 10.) zice Mântuitorul și la Moise în I. 48, 16. patriarhul Iacob spune cătră fiii lui Iosif: „Ingerul, care me rescumpără pe mine de tot răul, să binecuvinte pre acești copii.

A doua venire a lui Isus

De P. Birlea.

(Urmare)

În America sunt peste 400 secte pocăite. În general toate sectele la aparență duc viață morală deși se întâmplă că pe femei despărțite primesc să trăiască cu alți bărbați, deci sub masca aceea, că ei ar fi adevărați următori ai lui Hristos, pe mulți îi înșală. Apoi mai târziu bieții botezați se trezesc la aceea, că sunt și mai multe secte deci la început credeau că numai aceea sectă e adevărată în care s'au botezat. Predicatorii sectelor d. ex. a studenților de biblie și a baptilștilor se ceartă între sine de multe ori.

Și de aci se vede că nici predicatorii sectelor nu sunt în curat cu secta lor. Apoi ce să zicem de cei mai simpli, se botează dar nu știu că ce principii are religia lui, dar așa le trebuie, dacă nu le place legea părinților lor.

Toate sectele propovăduiesc, că regii, guvernele, oamenii științei, bisericile ar fi unelte a lui Satan. Că iadul ar fi mormântul, sufletul omului moare, botezul copiilor nui bun, preoții jefu-

fuiesc poporul, liturgia n'are înțales, crucea și icoanele deși ei mai nou tipăresc în broșuri și icoane — ar fi idoli. Mai propovăduesc că trăim ultimii ani ai lumii, căci suntem la sfârșit, Isus apare cât de curând, altele au spus și anii cum sunt studenți de biblie cu 1925.

Se crie intro carte a pocăiților „Arătarea glorioasă a lui Isus”: „Veacul nostru se poate lua ca cel de pe urmă.” Deci spun că acuma vine Hristos. Răspund tuturor sectelor cuvintele sf. scripturi: „Priveghiați, fiți trezi că nu știți nici ziua nici oara când va veni Fiul lui Dzeu.” Apoi la Matei 24:36: „Iar de ziua aceea și ceasul, nimeni nu știe, nici ingerii din ceriu, fără numai Tatăl meu singur. La I. Tesalonic 5. 1—2: „Iar de ani și de vremi fraților nu avem trebuință să scriem voaună, căci înși-vă știți, că ziua Domnului ca un fur, noaptea așa va veni. Apoi Faptele Ap. 1: 7 Nu este al vostru a ști anii sau vremile care Tatăl le-a pus întru a sa stăpânire.”

Nr. 245—926 vic.

Cătră veneratul Cler din Vicariat.

Este de obște cunoscut Frățiilor Voastre rezultatul binefăcător al activității „Crucei roșie” peste tot și în special al societății „Crucei roșie” din patria noastră atât în timp de război prin îngrijirea bolnavilor și răniților cât și în timp de pace prin acțiunea de ajutor în cazuri de inundațiuni, cutremure, etc. precum și în lupta contra tuberculozei, paladizmului s. a.

Societatea națională de „Crucea roșie” a României în acest an împlinește 50 ani dela întemeierea ei.

În vederea acestui iubileu de un jumătate veac, s'au luat măsuri de cătră autoritățile competente, ca în întreagă țară să se țină serbări în curs de opt zile.

În județul nostru acestea serbări se vor ținea în zilele 17—24 Octobrie crt.

S'au făcut dispozițiuni, ca în fiecare comună să se organizeze comitete executive, în care și Frații Preoți a bună seama vor lua parte ca membri, având de scop o propagandă intensivă pentru a cunoaște toate păturile sociale ființa și scopul acestei instituțiuni, pentru înscrierea de membri noi formare de filiale colectarea taxelor de membri și ofertelor benevole.

Pentru orientare dau aici în liniamente generale programul serbarilor:

1. Dumineca (17 Oct.) a. m. serviciu divin și predică ocazională.

2. D. m. Conferență urmată de serbare școlară ținută de învățător.

3. În cursul săptămânii (18—24 Oct.) propagandă pentru înscriere de membri noi.

4. Dumineca (24 Oct.) chetă în Biserică și prin sat.

Cu frătească dragoste mă îndrept cătră venerații Frați Protopopi și Preoți rugându-i, ca ținând în vedere scopul măreț și umanitar al Societății „Crucea roșie” din patrie, să binevoiască a da binevoitorul său concurs pentru deplina reușită a acestor serbări.

Dela oficiul vicarial.

Sighet, la 28 Septembrie 1926.

iubitor în Hristos frate:

Ilariu Boroș

vicar episcopesc român
unit. al Maramureșului.

Sf. M. Dionisie-Oniza-Areopagitul. 3 Octomvrie. Sf. Ap. Pavel vestind evangeliu, a ajuns în Athena, capitala cea reamită a Greciei. Aci fu provocat ca să expună învățăturile sale și înaintea Areopagului, adica înaintea judecătoriei celei mai înalte care avea autoritate foarte mare în Grecia. Sf. Pavel începând vorbirea sa, a amintit zelul athenienilor intru onoarea idolilor, apoi a continuat: „Am aflat la voi și un altar, pre care ere scris: *Dumnezeului celui necunoscut*. Deci eu vă vestesc pre acel Dumnezeu, pre care voi îl onorați ca necunoscut”. Și a vorbit judecătorilor despre vieța lui Hristos, dar când a vorbit despre invierea Mântuitorului și despre invierea noastră, unii au început a râde, alții înfricoșându-se n'au voit a-l asculta, iar alții

cu bucurie au ascultat învățătura lui și au urmat lui. Intre aceștia a fost și Dionisie unul dintre judecătorii cei de frunte, adeca dintre areopagiți. Pentru știința lui profundă a fost ales membru al Areopagului.

Dionisie fu născut în Athena și deja din tinerețele sale se ocupa cu științele, și mai inadins cu plăcere a învățat astronomia, adeca știința cunoașterii stelelor, pentru aceasta a mers în Egipt. Când Isus Hristos a fost restignit și s'a întunecat soarele, Dionisie era în Egipt, și văzând întunecimea inexplicabilă, a declarat. Sau Domnul naturii suferi, sau se nimicește lumea.

Când Sf. Ap. Pavel a grăit înaintea areopagului, Dionisie era de față și atunci a cunoscut din cuvintele Sf. Pavel și cauza întunecimii soarelui, și s'a făcut cel mai zalos învățacel al Sf. Pavel. Sf. Apostol văzând știința cea profundă și zelul cel mare a lui Dionizie la hirotonit de episcop al Athenei, concrezând lui continuarea apostoliei în Athena. Zelul Sf. Dionizie a făcut că în Athena s'a înmulțit foarte numărul credincioșilor.

Sf. Dionizie a dorit foarte să vadă locurile cele sfinte și să vadă pre Preacurata Maica lui Isus, care încă atunci era în viață. Dorul acesta l'a dus pre pământul cel sfânt. Văzând pre Maica Domnului — cum scrie însuși — a admirat figura ei sublimă și a ingenunchiat înaintea ei și o-ar fi adorat ca pre o zeiță, dacă n'ar fi știut cumcă numai pre Dumnezeu este iertat al adora.

Când Sf. Pavel a fost la Roma, a mers acolo și Dionizie și a fost de față la moartea Sf. Pavel. Martiriul Sf. Pavel la pătruns întru atâta, încât reintorcându-se la Athena a vestit cuvintele lui Hristos și cu mai mare zel apostolic.

Pe timpul Ponticelui Sf. Climent I. martir (90—100 d. Hr.) lăsând Dionisie turma credincioasă din Athena sub îngrijirea unui nou episcop, a mers iarăși la Roma, și deacolo cu preotul Rustic și cu diaconul Eleuteriu a fost trimis la Franța pentru ca să vestească acolo pre Hristos.

Dionisie cu soții săi a ajuns la Paris, unde cu zel mare a vestit evangelia lui Hristos și precum scrie Sf. Marc. „Dumnezeu

a fost cu dânșii — ca și cu toți apostolii — și vestirea lor a întărit-o cu minunile cari urmau“.

Minunile făcute de servii acești fideli ai lui Hristos, a efeptuit intoarcerea poporului din Paris. Dar aceasta n'a plăcut preoților păgini, deci l'au pârât pre Dionisie locșitorului, care chiemându-l înaintea sa, l'a provocat să întocmească răul ce a făcut și pre cei întorși să-i readucă la păgânătate. Dionisie s'a opus cu bărbăție, zicând că este o orbie mare a se inchina petrilor și lemnelor. Noi — zi s'a Sfântul — adorăm pre Dumnezeu, care a făcut cerul și pământul, puterea lui a dat vedere orbilor, auz surzilor și mântuirea multora din boli incurabile. Să facă de aceste dumnezeii vostri. Dar este sigur că nu pot să facă de aceste, că guri au dar nu grăesc, ochi au și nu văd, urechi au și nu aud. Dânșii fac numai un lucru, adeca aprind focul iadului, în care vor arde în veci aceia, cari cred lor. Cuvintele aceste a infuriat pre locșitor și a dat ordin să fie bătut Dionisie și soții săi.

După aceea i-au pus pe grătare infocate, dar dânșii au suferit toate aceste și au ramas din darul lui Dumnezeu nevătămați. După aceste au fost aruncați între fiere sălbatice, asupra cărora făcând Dionisie semnul crucii, a statut locului fără a se atinge de dânșul și de soții săi. În urmă cu toți au fost decapitați.

După decapitarea lui Dionisie s'a întâmplat o minune, care este unica în felul său și trebuia să fie ceva îngrozitor mulțimei care a văzut-o. Anume tăinduse capul Sfântului Dionisie, trupul lui sa redicat și cu mâinile sale luându-și capul tăiat cu acela a mers cam două mii de pași, unde la dat unei muieri evlavioase cu numele Cotula, care luând capul sfântului la îngropat dinpreuna cu trupul lui. În acel loc stă și azi cetatea, care poarta numele de St. Denis. Asupra mormântului Sfântului Dionisie mai întâi s'a făcut o capelă simplă, apoi la îndemnul Sfintei Genoveva s'a zidit acolo o biserică pompoasă și sub regele Dagobert și mânăștire. În aceasta biserică sau îngropat apoi regii Franței. Sf. Dionisie a suferit martiriul în anul 117 d. Hr. și a fost atunci de 106 ani. (Va urma)

Calendar săptămânal.

3—9 Octomvrie, 1926.

3. Dumineca II. d. In. Sf. Cruci. (Ev. Luca 6, 31.) M. Dionisie Areop.
4. Luni. P. Ieroteu.
5. Marți. M. Haritina.
6. Miercuri. Ap. Toma.
7. Joi. M. Sergie și Vacle.
8. Vineri. C. M. Pelagia.
9. Sâmbăta. Ap. Iacob Alfeu.